

en lidt højere Løn i Udsigt? Var det ikke muligt at plante en lille bitte Haabets Blomst ogsaa paa disse besværlige Veje, som saa mange af vore Medborgere vandre. Jeg vilde ønske, at Udvalget vilde tage lidt Hensyn til disse Betragtninger, som jeg her har tilladt mig at fremsætte, at det vil erindre, at vi efter alt, hvad der synes, her staa ved den laveste Grænse, det nederste Trin af Embedsmændenes, Statstjenernes Stige. Jeg vilde ønske, at det vilde overveje, naar et saadant stort Lønningsforslag ligger for os, som dette, hvor den højeste Lønning er paa 10,000 Kr., den næste paa 7,000, derefter 6,000, derefter 3,600 og saa fremdeles Trin for Trin nedad, om vi Demokrater ikke her skulde bryde med det Emanationsprincip, som aabenbart ligger til Grund for dette Lovforslag og overhovedet for vore Lønningsforhold, overhovedet for hele den Politik, der føres derovre fra den anden Side. Dette Princip bestaar jo deri, at man betragter alt fra oven selv staa oppe paa Tinden af Samfundet, hvor Lyset og hvor Varmen er, og lader disse velgørende Kræfter strømme ud fra sig, men stadig i et stigende Forhold. Skulle vi Demokrater ikke bryde fuldstændig med dette Emanations- eller Abstraktionsprincip? Skulle vi ikke netop fæste Opmærksomheden paa dette og lignende Forhold, naar de komme frem, og sige til os selv: Ja, det kan være meget godt med disse højere Lønninger, med at saa dem nøjeasmaalt efter Retfærdighedens Maalestok, men lad os ikke glemme, at de, der staa paa Samfundets allerlaveste Trin, ere de fattige Staller, og ere ganske særlig henviste til vor Omfjorg, vor Omtanke og vor Interesse. Hvis det er saa, at Ministeren er ligesom en Høne, der breder sine Vinger over en uhyre Flok Kyllinger, men saaledes at de store naturligvis komme nærmest ind til Varmen — de trænge sig selv op, kunne tale for sig, kunne finde Vej, burde vi saa ikke følge den modsatte Fremgangsmaade, og forsøge paa at brede Vinger ud, som netop kom til at dække de allermindste Staller.

Judenrigsministeren (Jagerslev):

Det ærede Medlem nævnte bestemt Banevogterklassen som de lavest stillede ved Statsbanerne. Jeg tror nu ikke, det er ganske rigtigt. Det er naturligvis i Almindelighed taget en af de Klasser, der ere ringest stillede, men jeg veed, at der findes Retræteposter for Folk, som ikke have kunnet pensioneres, hvor Lønnen vil findes lavere. Jeg har ikke noget imod det ærede Medlems Fremstilling af Lønningsforholdene. Jeg kan ikke paa staaende Fod give Dplysninger om

Enkelthederne, da jeg ikke har den ved Haanden, men jeg har ikke noget mod at tage dem til Efterretning, saaledes at vi gaa ud fra, at 600 Kr. er Maximum, som naas paa vedkommende Stade. Om det forøvrigt er rigtigt, kunne vi senere tale om, men jeg er villig til at gaa ud fra det ærede Medlems Tal. Naar det ærede Medlem mente, at det frie Hus ikke kunde regnes med — jeg tror dog, det ærede Medlem tog, det med — saa er det ikke ganske rigtigt, og naar det ærede Medlem skildrede den Tjeneste, som vedkommende Husfruer have, som meget besværlig, saa er det heller ikke rigtigt. Jeg indrømmer, at det indbefatter et vist Ansvar, de skulle vogte og lufte Leddene, men kun naar Togene passere, altsaa det er meget eller forholdsvis sjældent, at Funktionen falder, særlig i den Landsdel, det ærede Medlem fremhævede. Det ærede Medlem vil have denne Klasse betragtet som Embedsmænd, og det er for saa vidt mig det samme, hvilket Navn man bruger, men teknisk, det veed det ærede Medlem meget godt, kalde vi her i Landet den Mand, som er udnævnt af Kongen, Embedsmand, og den, der er udnævnt af en anden Statsautoritet og ikke af Kongen, Bestillingsmand. Banevogterne høre altsaa, naar vi vilde sige det teknisk rigtig, ind under Bestillingsmændenes forøvrigt meget talrige Klasse. Nu mener det ærede Medlem, at 600 Kroner er en aldeles uværdig Løn. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan holde dette fast ogsaa fra et Statssynspunkt. Det ærede Medlem har ganske vist selv i Fjor stemt for en saadan Lønningsstat, maaste endda for en mindre. For at nævne et positivt Eksempel har det ærede Medlem eller i ethvert Tilfælde Fler-tallet for Postbudene i Provinserne voteret 600 Kroner imod mig, som forlangte mere, som Begyndelsesløn — der er nogen Stigning efter 5 Aars Forløb — og de ere dog utvivlsomt, hvad Bestillingens Vigtighed angaar, at sætte i Klasse med eller rettere over de Personer, som her er Tale om, for far vidt man paa nogle Punkter forlanger en noget mere speciel Uddannelse end for de arbejdende Stillinger paa Jærnbanen. De Stillinger, det ærede Medlem fremdrog, ere bestemt lønede, det indrømmer jeg, men de ere lønede efter den Takst, vi i det hele taget lønne efter i Statens Arbejde, og jeg har aldrig sagt, at vi lønne rigelig hverken paa det ene eller det andet Standpunkt. Disse Stillinger er desuagtet overmaade søgte, der er mange, der føle sig meget lykkelige ved at komme i en saadan Stilling, og det beror vel formentlig paa, at naar der skal ledes af Dagløn paa Landet — og her